

Lidt fra turudvalget på Oder delta turen 2023.

Som menigt medlem af turudvalget har jeg i flere år været tændt på en Oder-delta tur og vil derfor gerne takke solen og alle øvrige deltagere for en super pinsetur til dette fascinerende område.

Antallet og kvaliteten af de registrerede obs, med udgangspunkt i den detaljerede turplan, ligger helt i top. Mens utallige billeder fra det indre kalejdoskop langsomt drejer på plads, er der tid til en kort subjektiv reminder.

Tribsees var en fin opvarmning til de kommende strabadser, ikke de store obs, men masser af lytteøvelser og mulighed for at tune ind på de rette frekvenser. Første frokost i det fri og de første busøvelser inden vi landede ved Turm Hotel i Schwedt. Hotellet var typisk tysk, rent og velfungerende, en hæderlig Fassbier i baren slukkede tørsten til "After Watching", eneste alvorlige kritikpunkt var de alt for små kaffekander og lidt slatne deserter.

Vores Polder Abend og efterfølgende morgentur søndag i lokalområdet med udsigt til Polen, var et super fuglestemmekursus. Ikke mindst rørskovens sangere gav concerto grosso, solistopræden med det store orkester på skift. Mange obs af de udøvende musikere, meget at holde styr på for en glad amatør, men spec. drosselrørsangeren sidder nagelfast tilbage her efterdags. En driftig odder var genstand for megen opmærksomhed, men den tilbragte desværre urimelig lang tid under vandet.

Morgenens personlige clou i min optik var en stor fugl, som langsomt, men sikkert nærmede i skikkelse af en sort stork, fin oplevelse i det klare morgenlys og et godt varsel for de kommende dage. En ørehænger på vej hjem til morgenmaden var dagens stereotest – gulbug tæt på i højre side, sydlig nattergal i venstre.

Søndagens tur i Schwedter Polder startede ud med en hektisk slalom mellem danske fuglekiggere og tyske cyklister. Endelig i sikkerhed på fredelige stier var navnlig de sorte glenter i hopla. Arten er umiddelbart kun en svag afglans af sin røde fætter, men et obs helt tæt på afslørede fine grå og brune nuancer. Vejen videre frem mod en sortternekoloni viste sig at være for sumpet og vi måtte vende om. Som plaster på såret dog med et flot styrtdyk helt tæt på af en horsegøg med fuld vibrator på de yderste halefjer, og senere en sort stork svævende på en blå himmel i passende afstand. Sortternekolonien er desværre en saga blot, dog fik vi set 4 "løse" terner i området, som desuden viser spor af kraftig aktivitet af bævere.

Slutaktiviteten søndag var bortset fra hyppige myggekask en stilfærdig vandring i en spætterig skov, men bortset fra en sortspætte, observeret fra bussen, lod de hulrugende fugle sig ikke se. Til gengæld blev

Alex udfordret i terræn, som kun fuglekikkere lokker chauffører ud i. Han bestod selvfølgelig med bravour, lettere assisteret af Søren, mens bussen vendte forlygter og gav sig højlydt i en risikabel trepunktsvending. Efter en lang dag på kontoret endte vi til fælles skål på den græske restaurant ved hotellet. Som en ekstra sidegevinst serverede værten gratis ouzo nærmest ad libitum til alle i forsøget på at "smøre" Alex til fremtidige besøg.

Mandag stod på Polensbesøg og første destination var et mega fugletårn i 3 etager med udsigt til et vidtstrakt engområde. På trods af en tæt trafikeret vej i ryggen kom der hurtigt gang i obsene. På et tidspunkt var der frit valg fra alle hylde. Størst indtryk gjorde en flyvende hærfugl, efterfulgt af flyvende sortspætte, mens rødryggede tornskader lod sig se i tårnets umiddelbare nærhed. Havørne fløj til og fra med jævne mellemrum. Også smukke sommerfugle lod sig bestemme. Generelt var turdeltagernes viden på andre områder som planter, insekter og padder imponerende, og der blev vidensdelt med rund hånd til alle interesserede.

Turen fortsatte til et betagende vådområde, fyldt med fødesøgende fugle, fredfyldt med infinity udsigt til bagved liggende skove. Pirolen, altid højt på ønskelisten, blev som sædvanligt hørt af de fleste og set af en enkelt i starten af turen. Med base i en åben, mindre træbygning fyldt med ynglende landsvaler, var der frit udsyn til fouragerende hvide og sorte storke, et af turens højdepunkter. At have sort og hvid stork tæt på i samme kikkertfelt fås næppe bedre. En fin detalje var at se en gl. sort stork tilbyde føde til en ungfugl med brunligt bryst og olivengrønne ben. Skuffelsen over manglende sortterner dagen før, blev der rådet bod på her. Helt uanfægtet af vores tilstedeværelse gik adskillige ternere på insektfangst så tæt på, at kikkerten nærmest begrænsede totaloplevelsen af disse elegante fugle, terneslægtens lette kavalleri.

Besøget i Polen blev rundet af i Stare Rudnica. Vi gik turen til floden med fødesøgende hvide storke i engene langs grusvejen. Området blev regelmæssigt overfløjet af sorte glenter, som generelt overgik de røde i antal og nærmest blev et behageligt vaneobs. Nogle deltagere valgte at stoppe på halvvejen og gudskelov for det. Ved ihærdig indsats lykkedes det at spotte en kunstfærdig pungmejsere, nu og da besøgt af den maskerede bygmester. Alle fik ved fælles hjælp observeret denne specialitet og symptomatisk var det for hele gruppen, at enhver i en sund sportslig ånd, i samme øjeblik de hørte eller så noget relevant, delte observationen til alle sider og til gengæld høstede den fortjente ros. Her må lige nævnes et meget spec. obs, gjort af vores ene turleder. Et udgået træ var dekoreret med adskillige skarver, og vi blev bedt om at fokusere på den øverste – en såkaldt TOPSKARV !

Som min gamle far altid sagde: "Sønneke, det er ikke som man har det, men som man tar det".

Det efterlever Lars, på trods af en hammer skadet pegefinger, tar han det i stiv arm og godt humør.

Dagen i Polen sluttede på flotteste vis med en storkeskrue helt tæt på, 15 fugle gik til vejrs mod en blå himmel.

Hjemturen tirsdag blev krydret med et besøg ved Blumberger Mühle og derefter Ivenacher Eichen.

Højdepunktet ved Blumberger Mühle var et udsøgt, udgået spættetræ i en typisk tysk blandingskov. Det var anskuelighedsundervisning med et ynglende flagspættepar i overetagen, suppleret med et lille flagspættepar som underbo. Vi overværede gentagne gange spætteparne fodre ungerne, og bortset fra en del mobning fra den store flagspætte, var det et stjerneobs af de sjældne. På trods af rigtig mange arter på listen blev Lars her ved lukketid mere og mere fokuseret på rødtoppet fuglekonge.

Sidste mulighed for et sådant obs var Ivenacker Eichen, en park med verdens ældste ege, så furede af ælde, at spætmejsler og træløbere kunne forsvinde ind i barksprækkerne under fødesøgningen. Endelig bar Lars` anstrengelser frugt, da han spottede denne de luxe udgave af fuglekonge. Aldrig er så lille en fugl blevet genstand for så megen opmærksomhed i så lang tid af så mange mennesker. Forbipasserende tyske gæster i parken var vidner til en meget speciel, nærmest rituel runddans under træerne, udført af 21 danskere med kikkert for øjnene og nakken tilbage ledsaget af mere eller mindre artikulerede udbrud.

Turen hjemover forløb planmæssigt og sluttede på behørig vis med en fortrinlig buffet på færgen ved reserverede borde med panoramaudsigt. Alle kunne ved ankomsten til Gedser se tilbage på en fantastisk tur, der til fulde indfrie forventningerne.

Sidst men ikke mindst takket være vores 2 fremragende guider – stor tak til Finn og Lars – for faglig ekspertise og kvalificeret ledelse.

Vh Tom Rosted.